

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

CAatalogus sancto//rum [et] gestor[um] eor[um]

Petrus <de Natalibus>

Lugduni, 1508

De sancto andrea apostolo. Cap[itulum]. viij.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70797](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70797)

fratris? atam ei? in celū ab angelis subleuari.
De sancto andrea apostolo. Cap. viij.

Andreas apo

stolus filius iohannis et frater simonis petri de civitate bethsaida galilee: qui primo fuit discipulus iohannis baptiste tribus vicibus a domino vocatus est. Pro ad sui notitiam: quoniam videlicet audivit a iohanne de christo. Ecce agnus dei. et cum alio discipulo secutus iesum: vidit ubi manebat: et mansit apud eum die illo: inveniensque fratrem suum simonem adduxit ad iesum. Secundo ad sui familiaritatem: quoniam. s. iuxta mare genesarum turbis occurrit: christus intravit navem simonis: et capta multitudo piscium vocatisque iacobo et iohanne secuti sunt iesum. Tertio ad sui discipulatum: quoniam abulias iesus iuxta mare galilee petrum et andream de piscatione vocavit: promissio sibi quod fieret homo piscatorum: qui relictis rebus secuti sunt eum: et de cetero adhaeserunt. Post ascensionem domini diuisis discipulis andreas apud achaiam predicans multos ad fidem christi convertit: et ecclesiam puincia replevit. Et dum quidam nobilitas iuuenis iuris parentibus apud adhaesisset: parentes domum in qua morabatur cum apud successerunt: sed puer iussu apostoli rectum ascendens: et aquam pulle super ignem spargens flamas extrivit: et dum illi per scalas ad eum vellet ascendere: subito excecavit: multisque converis parentes iuuenis post dies quinquaginta defuncti sunt. Quorum cuiusdam homicide parere non valens: sed in partu piscinarum fororē ad deam suam dianam placandam misit. Idolum vero forori misit quod eum iurare non poterat: monuitque: ut andream apostolum per auxilio adiret. Ad quomodo carum apud eum primo de idolatria redarguit: deinde pro eum oravit: illaque mortem mortuum emittens liberat: et baptizavit. Senex quidam nicolaus venit ad apostolum: dicebat septuaginta annis quibus vice rat perit non potuisse: sed per luxuriam deseruissese. Et quod aliquando ad carnis concupiscentiam refrenandam euangelium super se ferebat: et dum lupanar intrasset oblitus euangelium deponere: audivit a meretrice: quod videbat super eum mirabilia: qui etiam se ab illo tamen non permisit. Pro quo dum apud a terra usque ad nonam secunus orasset: et se non comedere vouisset: nisi deus per deum subueniret: post quinque dierum abstinentiam audivit se obtinuisse per senem. Sicque apud nicolaus penitentiam sex menses in pane et aqua imposuit: qua pacta senex in domino feliciter exspiravit. Dum iuuenis christianus et pulcherrima matre lasciva de crimine nephando arreptus fuisset: illeque flagitium execraret: mater iuuenem crimine reoritur: et eum iudici accusavit: quod dum apud in suo patrocinio aduocasset. Iudeus fratrem puerum in sacco pice linitum iussit mitti: et in

flumine tactari: andream vero qui pro eo intercesserat in carcere mitti: sed orate apostolo tonitruo terribili et terremoto facto: omnibus exterritis mulier a fulmine percussa interiit: iuuenisque morte euasit: et iudex cum multis fide christi susceptis. Cum apud niceam civitate septem demones multos infestaret: et plures transientes occideret: apud vocatus illuc accessit: demones in specie canum advenire iussit: et in christi nomine: ut inde discederent mandavit. qui miraculo multum converti sunt. Post modum cum apud nicias: quod iuuenis quidam iuxta portam alterius vicibus a septem canibus fuerat percussus. Intellexit igitur illos fuisse demones: quos ab oppido necesse expulerat et compatiens pro defunctis: illuc accessit: mortuum excitavit: et discipulum christi fecit. Quadraginta viri ad apostolum venientes: ut ab eo fidei doctrinam perciperent excitata repestare a diabolo: nauisque submersa in mare necant. Quorum cor pora ut apud vidit ad littera deiecta: et qui facta fuerat per spiritum cognoscens: oratione sua viros suscitavit: et baptizavit. Quorum etiam egeus proconsul et maximilla senatrice et multos de populo ad christum converterit: pluresque discipulos acquisit. Cum ergo egeus proconsul patras civitatem ingressus christianos ad sacrificia idolorum compelleret: eidem andreas occurrens ipsum de impietate redarguit: eo quod ipse iudex hominum constituit iudicem suum celestem agnoscere debuit. Quem dum proconsul vanum et superstitiosum diceret: eo quod christum a iudeis crucifixum colebat: apud christum ipse crucem subisse respondit: ex quo morte sua discipulis perdidit: et perditorem cognovist: addens mysterium crucis magnam esse. Cum proconsul respondit quod mysterium dici non poterat sed super piscium: comminans apostolo ut nisi sibi obtemperaret: ipsum mysterium in se experiri faceret. Tunc apud mysterium crucis cepit exponere: et quod fuerat necessarium salutem hominum multis rationibus suadere. Et dum in confessione crucis persisteret immobilis: subter proconsule in carcere recludit: sed a populo visitat: volentibus proconsule occidere: et apostolum fractis ianuis liberare: quos apud sua predicatio ad patientiam invitavit. Quam autem facto andreas de carcere educit: et dum christum crucifixum constantissime confiteretur: iussu egea a triginta hominibus flagitavit: deinde in cruce suspensus inebriatus: non quidem clavis confixus: sed quasi in eculeo extensus funibus alligatus: populi multitudinem insequere et ipsum innocenter mori clamare. Qui dum crucem a longe salutem adorasset: vestibus suis exuit in cruce suspensus est. In qua biduo vinctus viginti milibus astanti hominum predicavit. Sed dum turba egeus morte minaret: territus proconsul venit ut eum deponeret: quem dum ministri vellet solvere brachia in aere stupidis effectis nullo modo ad eum potuerunt pertingere. Et dum fideles eum deponere vellet apud oravit ad dominum: ut in pace suam susciperet spiritum. Stratumque splendorem in instar fulguris per horam diuinitatem ipsum obtulit: cum quo lumine abscedente apud deo spiritum emisit. Cuius corpus

maximilla senatris cū aromatis sepeliuit. ij. kalen. decemb. is. Intra ciuitatē papatracen. sem. In deo processu tēporis corpus eius Lō stantinopolim translātū est: vt habet. viij. idus maij. Egeas nō anteq̄ domū rediret arreptus a diabolo expirauit. Lulus frater nomine strarocles cū oi eius familia ad xpm cōuersus est.

De sancto Nathanaele discipulo. Cap. ix.

Nathanael discipul⁹ de oppido chana galilee: vn⁹ fuit ex septuaginta duobus xpi discipulis: quem xpus cōmendat. Johannis primo: dicens ipsum esse

israhelam in quo dolus non est. Hic etiaz post resurrectionem xpi vnus fuit ex numero illoz vij. discipulorum: quibus xpus apparuit iuxta mare galilee quando Petrus piscando traheret in terrā plenā magnis piscib⁹. cliq̄. vt habetur Johannis vltimo: qui etiam a plerisq̄ scribis fuisse alio nomine vocatus vsinus: qui et ab apostolis episcopus bituricē. cōstitutus post completum predicationis officium in deo feliciter requieuit. ij. kalen. decemb. is: quod tamen falsum esse reputatur. Nam corpus huius nathanaelis apud trengreū. ciuitatē quiescit. Corpus vsini in bituricē. vrbē sepultum veneratur. hec frater vincentius.

De scro Nathanaele anachorita. Cap. x.

Nathanael anachorita: vt dicit heraclides: fraude demonis

accidiam passus ex priore cella recessit: et aliam cuidā vicinā sibi collocauit. Ubi duz habitare cepisset: demō ad eū noctu ventens in specie carni flets panis sordidis induit:

flagris strepitū facere cepit: dicens se fore demonē: qui cum de priore cella eiecerat: qui et eū de ista fugare cupiebat. Vox sanctus compunctus ad priore locum rediit: et adeo se inclusit: vt xxxvij. annis nunq̄ limen excederet. Dulcitasq̄ diaboli insidias pertulit: vt propositum frangeret: quas tamē omnes deuicit. Septē episcopos ad se vententes gratanter suscepit: et abeūres vsq̄ ad limē associant. Quē dū diaconi eo q̄ non egredietur redarguerēt: se oino seculo mortuū esse respondit. Nocte quadā demon in specie pueri sibi apparuit asinū panibus oneratū deferens. Et dū asellū in terram corruisse fingeret et abbatis auxiliū peteret: ille pplexitate circūclusus: ne aut mie opus negligeret aut ppositum frangeret: oratione fusa puero suavit: vt si vera esset visio deū inuocaret: sibi subuenire paratū. Si autem tentatio esset euasceret. Voxq̄ puer euz asino euauerūt

cum turbine maximo strepitantes: hec omnia heraclides in libro qui dicitur paradisus.

De sancto Trophiano epo. Cap. xi.

Trophianus episcopus magne sanctitatis vir: et miraculorū gloria pclarus pridie kal. decemb. is apud ranconas in dno felicitate regēuit. Lulus corpus tolose translātū: ibi q̄ terris sepultū: spūitū in cellis viuere multis miraculis manifestat: vt dicit Ato.

De sanctis Diodoro et mariano et eozū socijs martyribus. Cap. xij.

Diodorus presbiter et marianus diaconus cum multitudine innumerabilū hominū vtriusq̄ sexus et diuersarū creatū: quoz numerū et noia solius desciētia nouit: passi sunt rome sub nūeriano imperatore tpe Stephani pape primi. Qui die anniuersaria dedicationis sanctorū martyrum chrysanti et darie in loco crypte: vbi eozum corpora sepulta erāt diuina celebrātes via salaria: videlicet extra portā vrbis in harenario vbi pfa

ti martyres terra et lapidib⁹ obruti fuerāt: accusati sunt impatori. Tū impator iussit in introitu crypte parietē leuari: et montē q̄ crypte imminebat ad sublonē sup eos deici: et sic oēs pfocati sunt. Quoz corpora ibides iacuerūt vsq̄ ad tempora Stephani pape. vi. anno domini. cccccclxxvi. Qui venerabilis p̄ effossa crypra reliquias sanctorū innumerabiles inde collegit: ex quibus quasdam laterant: aliquas apud sanctum petrum: aliquas ad basilicā. xij. apostolorū quā ad fundamentis renouauerat: aliquas vero per alias ecclesias et monasteria sepellenda diuisit: in quozū officium collectione odor mirabilis quasi rozarū et rosarū resperus est: et lapas i crypra accessa. vi. dieb⁹ cōtinuis arsit: in qua nec q̄c̄q̄ de oleo cōsumptū est nec flāma extinca: donec oia sanctorū ossa a congre lapidū sunt collecta. Quidā autē cum de reliquijs aliquas questus gratia subtraxisset: cōtinuo in lectū decidit graui languore detent⁹: et cōmissum furtū confessus: reliquias restituit: et sic sanitatē recepit. Dorū oim martyū passio die kalendarū decēbriū celebratur.

De sancto Diodoro episcopo et confesso. Cap. xij.

Diodorus alexandri eius cesariensis: episcopus: dum antiochen⁹ esset presbyter: clarū sapientia habebat. Qui elect⁹ antistes mltā opuscula cōpilauit. In apostolū cōmentarios edidit: aliq̄ multa eusebii cesariensis secutus char. ceterē. Lulus licet censum immutatus fuerit: eū tñ attingere non potuit elo

anachorita: vt dicit heraclides: fraude demonis

accidiam passus ex priore cella recessit: et aliam cuidā vicinā sibi collocauit. Ubi duz habitare cepisset: demō ad eū noctu ventens in specie carni flets panis sordidis induit: